

Radosna MISIJSKI LIST vijest

„Krist je uz nas
kad nam je najteže“

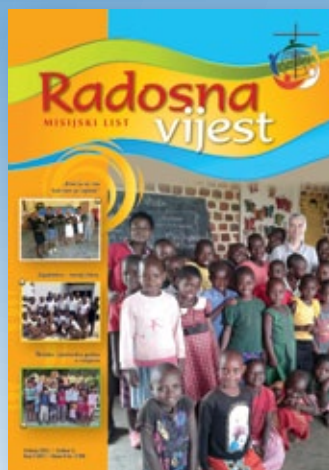

Zajedništvo – temelj Crkve

Školska i pastoralna godina
u misijama

Apostolat molitve

Molimo da mladi, pozvani na život u punini, otkriju u Mariji način slušanja, dubinu razlučivanja, smjelost vjere i posvećenost služenju.

Sadržaj

Uvodnik	Otvoriti se daru Duha Svetoga	3
U središtu	Borba onih koji nemaju ništa i onih koji imaju previše.....	4
Iz života naših misionara	„Krist je uz nas kad nam je najteže“	6
	Zajedništvo – temelj Crkve.....	7
	Školska i pastoralna godina u misijama.....	9
Intervju	O. Tvrtko Barun, voditelj Centra za duhovnost i kulturu „Ignacije“ i Volonterske mreže „Ante Gabrić“.....	11
Apostolat molitve	Apostolat molitve za svibanj.....	14
Aktualnosti	<i>Europski susret misijskih animatora djece – CEME</i>	15
	I borove grančice dar za misije.....	15
	Maslinove i jelove grančice za pomoć misijama.....	16
	Priprema akcije <i>Maslinova grančica – dar za misije</i>	16
	Misijsko djelo Osnovne škole Sesvete.....	17
	Misijska Cvjetnica malološinskih misionara.....	17
	Korizmene misijske aktivnosti u Župi sv. Ante Padovanskoga na Smiljevcu. 18	
Život jednog misionara	S braćom ljudima.....	19
Misijski velikani	Sveta Franciska Cabrini	21

Impressum **Izdavači:** Nacionalne uprave Papinskih misijskih djela u Republici Hrvatskoj i u Bosni i Hercegovini
Glavna urednica: s. Ivana Margarín, FDC; **Zamjenik glavne urednice:** mons. Luka Tunjić
Godišnja pretplata: Hrvatska 90 KN; Bosna i Hercegovina 24 KM; europske zemlje 30 EUR; Australija 40 AUD; Amerika 40 USD; Kanada 40 CAD
Tisak: MMV-94 d.o.o.; ISSN 1331-1204

Darove za različite misijske namjene i pretplatu *Radosne vijesti* možete slati na adrese i račune:

NACIONALNA UPRAVA PMD RH
Ksaverska cesta 12a, HR - 10000 ZAGREB
 Tel. 01/5635-055
 E-mail: missio.croatia@misije.hr
 web: www.misije.hr

Kunski žiro račun:
 IBAN: HR6323600001101542876
 Model: HR99
 u polje "Opis plaćanja" navesti svrhu uplate

Devizni račun:
 Zagrebačka banka d.d., Zagreb
 IBAN HR6323600001101542876
 SWIFT CODE: ZABAH2X
 Navesti svrhu uplate

NACIONALNA UPRAVA PMD BiH
Kaptol 32, BiH - 71000 SARAJEVO
 Tel./fax: 00387/33/667-889
 E-mail: missio.bih@bih.net.ba
 web: www.missio.ba

Račun u konvertibilnim markama:
 UniCredit Bank d.d.
 Račun primatelja: 3383202200897320
 Navesti svrhu uplate

Devizni račun:
 UniCredit Bank d.d.
 IBAN: BA393383204893626147
 SWIFT CODE: UNCRBA22; No. 48-32-936261
 Navesti svrhu uplate

Otvoriti se daru Duha Svetoga

s. Ivana Margarin

Liturgijsko vrijeme u kojem se nalazimo obilježeno je prisjećanjem na Isusovu prisutnost među njegovim učenicima nakon uskrsnuća. Tijekom tog vremena Isus je „poslije svoje muke mnogim dokazima pokazao da je živ, četrdeset im se dana ukazivao i govorio o kraljevstvu Božjem“ (Dj 1, 3). Njegova prisutnost i obećanje Duha Branitelja ispunjavala je srca učenika radošću i istovremeno ih ohrabivala u za njih nesigurnim trenucima. Na dan Pedesetnice izlivanjem Duha Svetoga očitovana je Crkva. Apostoli su doživjeli dar Duha Svetoga kao ispunjenje Isusova obećanja i kao konačan Božji zahvat koji ih je osposobio za propovijedanje i naviještanje istine spasenja.

Duh koji je bio dan apostolima daje se danas i nama. Ako se otvorimo njegovu djelovanju i nadahnućima, bivamo nanovo rođeni, osposobljeni mijenjati ne samo vlastiti život, nego i poduzimati inicijative koje mogu donijeti promjenu u cijelom svijetu i u životima mnogih. Primjer oslušivanja nadahnuća Duha Svetoga i življenja u skladu s njima imamo u osobi Pauline Jaricot, utemeljiteljici Djela za širenje vjere.

Ona je, uvidjevši ispraznost vlastitog života, otvorila svoje srce spoznaji Istine. Doživjevši preobraziteljsku snagu Božje ljubavi i potaknuta snagom Duha, poput apostola nekada, započela je djelovati, tjerana željom da svaki čovjek upозна i doživi Boga. Jednostavno djelo formiranja skupina od deset osoba, od kojih se svatko obvezao da će pronaći još deset drugih osoba koje će moliti za misije i davati jedan novčić tjedno za tu svrhu, vrlo brzo počelo je rasti i nadilaziti granice Francuske. Proširilo se cijelim svijetom, do toga da je priznato papinskim i nama je danas poznato kao Papinsko djelo za širenje vjere, koje svoj vrhunac ima u Misijskoj nedjelji.

Dopustimo se i mi ispuniti darom Uskrsloga – darom Duha Svetoga. Neka nas on osnaži da bismo odvažno i radosno naviještali silna djela Božje ljubavi. Svojim zagovorom neka nas prati službenica Božja Pauline Jaricot, čiji je život i djelovanje prepoznala Crkva te će ju 22. svibnja ove godine u Lyonu proglasiti blaženom i tako nam ju postaviti kao sjajan uzor izgaranja za Boga i širenje njegova kraljevstva.

Borba onih koji nemaju ništa i onih koji imaju previše

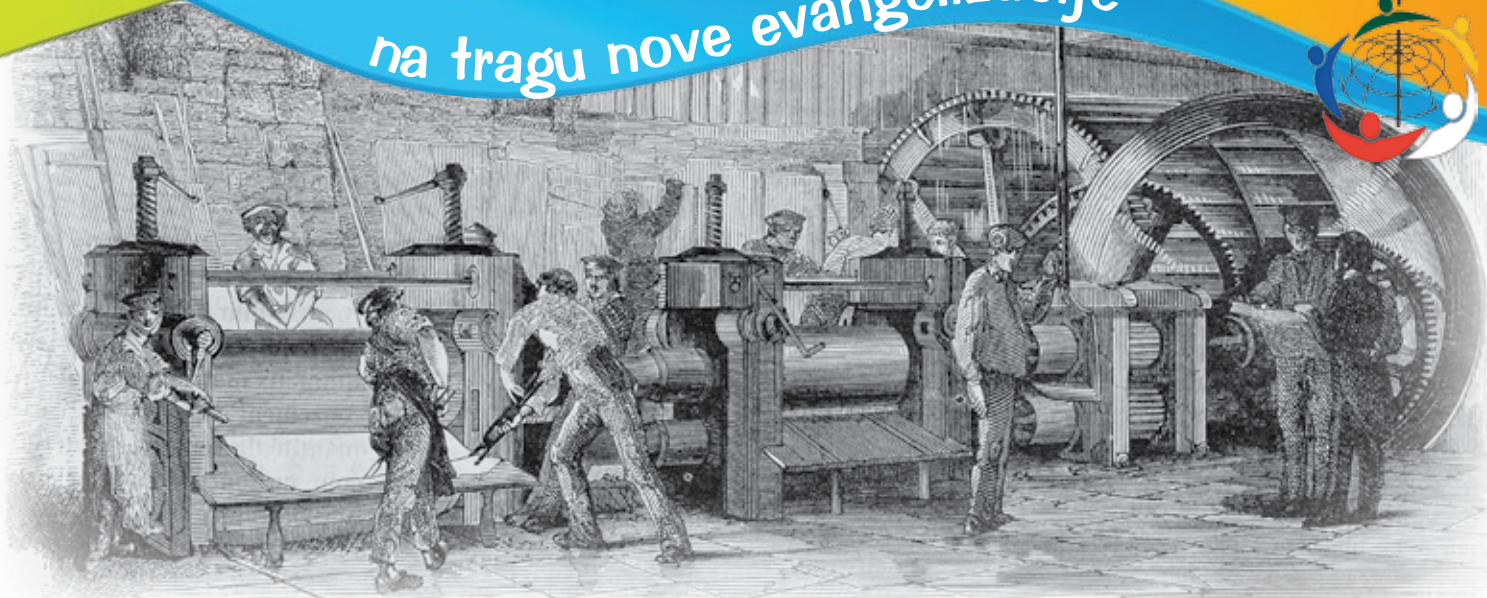
U vrlo mladoj dobi Pauline Jaricot razmišlja što se može učiniti da bi se radniku vratilo dostojanstvo čovjeka, oca i kršćanina. Zapravo, kršćani su zabrinuti zbog teška položaja radnika i nastoje vratiti društvenu ravnotežu i ublažiti siromaštvo. Oni osuđuju pogoršanje radnih uvjeta u industriji. Frederic Ozanam bavi se društvenim pitanjima, kritizira ekonomski liberalizam i zajedno s drugima traži društveni napredak utemeljen na ostvarenju kršćanskih načela bratstva i milosrđa. Prema njegovim riječima, problem koji uzburkava svijet „borba je onih koji nemaju ništa i onih koji imaju previše“ (Catherine Masson, *Pauline Jaricot*, op. cit., str. 329).

Kako dati mali dio „slobodnog vremena“ i „spasenja“ radničkoj klasi? Što se može učiniti da bi radnik povratio svoje dostojanstvo čovjeka, kršćanina i oca? Kako radniku vratiti dostojanstvo muškarca, kako pomoći ocu obitelji da okusi čari svojega domaćeg ognjišta? Kako vratiti muža ženi, oca djetetu i „Boga čovjeku, kojemu je On sreća i kraj?“ (Catherine Masson, *Pauline Jaricot*, op. cit., str. 340). Trebamo li stvoriti kršćansku tvornicu?

Dobročinstvo više nije dovoljno; pravda se mora umiješati, a iz toga proizlazi i želja za slobodnim udruživanjem radnika. Osobito na sjeveru Francuske „počinjemo osuđivati iskorištavanje čovjeka od drugog čovjeka, koji razmišlja o svojim bližnjima kao o običnoj stoci“ (mons. Giraud, Cambrai, 1845.; vidi Catherine Masson, *Pauline Jaricot*, op. cit., str. 330). Biskup Affre iz Pariza osudio je 1843. godine „novo ropstvo“, do kojeg je

dovela profitna ekonomija, koja je imala namjeru „zgnječiti“ industrijske radnike. To je obris socijalnog katolicizma, koji nalazi odjeka u Ozanamu. Biskupi uglavnom grade temelje na moralnim i duhovnim načelima, općenito su neprijateljski raspoloženi prema socijalističkim doktrinama i šute o ideji udruživanja radnika, koju posebno zagovara Ozanam. Oni uglavnom polažu nadu u obnovu vjere.

U Paulinino doba „industrija svile zapošljavala je oko 40 000 radnika, uključujući 30 000 tkalaca zvanih *canuts*“. „Oni žive zajedno sa svojim obiteljima u malim iznajmljenim sobama okruga Croix-Rousse i Saint-Georges. Place des Terreaux, u blizini doma obitelji Jaricot, pravi je trgovački centar.“ (Catherine Masson, *Pauline Jaricot*, op. cit., str. 323.) Dolaskom mehaničkih obrta nastaje velika potražnja za dječjim radom. Interesi poslodavaca preklapaju se s interesima obitelji, koje na taj način primaju do-

datne plaće, na štetu obrazovanja i zdravlja djece. Zakon koji regulira rad donesen je 1841. godine i slabo se primjenjuje.

Žene su također traženi radnici, iako zakon za to zahtijeva dopuštenje muža, kojemu pripada njezina plaća. „U Lyonu žene koje rade sa svilom rade od dva do četiri sata dnevno, ponekada duže, od tri sata ujutro po ljeti i od pet sati zimi, a navečer ponekada i do 11 sati. Nedjelja je jedini slobodan dan. Radionice su nezdrave, slabo osvijetljene. [...] Njihove niske plaće i razdoblja nezaposlenosti stvaraju nepremostiv problem za mnoge slobodne žene i stvaraju mnoge slučajeve seksualnog iskorištavanja. Prostitucija se posebno razvija među radnicima koji rade sa svilom. Pauline sve to vidi vlastitim očima kada odlazi na raskrižja i ulice Lyona da bi skupila tjedni novčić za Djelo za širenje vjere.“ (Catherine Masson, *Pauline Jaricot*, op. cit., str. 323.)

Radnici se pokušavaju sami organizirati da bi ublažili svoju nevolju, ali njihovi su životi teški. U okviru „uzajamnosti“ tvrtke okupljaju radnike koji za mjesečni doprinos primaju pomoć u slučaju bolesti, nezaposlenosti ili starosti. Taj je sustav već neko vrijeme postojao u Lyonu i omogućio uspostavljanje „zajedničke dužnosti“ (Catherine Masson, *Pauline Jaricot*, op. cit., str. 324). Tijekom studenoga 1831., a zatim i za vrijeme štrajkova 1833. godine došlo je do napetosti i sukoba „između radnika i republikanaca koji su djelovali u Lyonu na domjencima, u sklopu tajnih društava

i u novinama“ (Catherine Masson, *Pauline Jaricot*, op. cit., str. 324). Čak i ako taj uzajamni otpor ostane neorganiziran nakon represije tijekom 1831., međusobna će se pomoć nastaviti razvijati. Pauline će se zapitati ne bi li trebalo krenuti korak dalje, pretvarajući kršćanske radnike u apostole koji će duboko promijeniti društvo zahvaljujući duhu evanđelja.

Pauline je smatrala da bi bilo idealno stvoriti kršćanske tvornice, u kojima bi se sva pravila, uključujući uzajamnu pomoć među radnicima, temeljila na evanđelju.

Pauline Jaricot želi osnovati tvrtku „Notre-Dame des Anges“ zajedno s obitelji Perre-Allioud. Zapravo, ona će kontinuirano osiguravati novčana sredstva, koja će se na kraju koristiti u druge svrhe, a često i rasipati, umjesto da služe njezinu projektu. Čak i kada Pauline savjetuje svojim bliskim suradnicima da budu mudri i oprezni, dobiva samo odgovor koji skriva zlonamjernost „koalicije starih lisica“, koje zajedno rade na osnivanju nove tvrtke koja iskorištava „ideju Banke neba i Paulinino sudjelovanje“ (sestra Cécilia Giacobelli, *Pauline Jaricot. Biografija*, Pariz, Mame, 2005., str. 244). Paulini je rečeno: „Kršćansko srce ne može podnijeti nikakav osjećaj mržnje i osvete.“ (Sestra Cécilia Giacobelli, *Pauline Jaricot. Biografija*, op. cit., str. 244.) Čak i kada Pauline istakne da postoji „nemjerljiva nijansa između osjećaja osvete i slijepa povjerenja“ (sestra Cécilia Giacobelli, *Pauline Jaricot*, op. cit., str. 244), Paulinin novac

bit će preusmjeren, kao i novac prijatelja i malih dioničara koji su joj vjerovali da će sudjelovati u njezinu projektu. To su uglavnom ljudi koji pripadaju Djelu za širenje vjere i „Živoj Krunici“.

Udruženje kovačnica, „Society des Forges de Sainte-Anne-d'Apt“, osnovano je 3. travnja 1846., a njegova je glavna svrha bila pretvoriti odljevnice iz visokih peći u Rustrelu u željezo i lim. No stvari se kompliciraju, tvrtka je ozbiljno ugrožena i Pauline razumije da njezin projekt ulazi u kritičnu fazu, pa čak i katastrofalnu, osobito za male dioničare, koje je osobno povezala. Jedva šest mjeseci nakon osnutka udruženje kovačnica „pretrpjelo je gubitak od više od 100 000 franaka, zbog neopisiva rasipanja sredstava“. „Ostalo je samo 600 franaka u kutijama i količina roba za prodaju koja nije prelazila 9000 franaka. S druge strane, dugovanja za nekretnine i rad dosegli su iznos od 500 000 franaka.“ (Sestra Cécilia Giacobelli, *Pauline Jaricot*, op. cit., str. 246.)

Paulinu su uništili lopovi i prevaranti. Njezin je lijep projekt uništen. Trebala je to biti „kršćanska tvornica“, u kojoj bi evanđelje bilo temelj, da bi se radnici pretvorili u vrijedne radnike i apostole. Pauline će umrijeti kao „žrtva“, uništena i omalovažena, a da pritom ne izgubi povjerenje u svojega „božanskog supružnika“. To će ju samo potaknuti da produbi svoju meditaciju o otajstvu križa.

HAITI
– s. Mirjam Filipović

Dragi prijatelji misija, nije li naš život nešto posebno? Dar neponovljiv i nezasluzen! Svi mi imamo jedno te isto poslanje – biti ono što jesmo. Djeca Božja. Stvorena na Očevu sliku. I svi u svojem pozivu služimo Kristu u bratu čovjeku, koji je uz nas i koji je u potrebi. Gdje god se nalazili, to možemo činiti. U obitelji, Crkvi, društvu i drugim životnim okolnostima.

„Krist je uz nas kad nam je najteže“

Svjedoci smo ratnih događaja i zastrašujućih zbivanja oko nas i u cijelom svijetu. Poput pandemije koronavirusa, koja odnosi mnoge živote. Novi razbuktali ratni sukobi, nasilje, teror, glad i razne druge prirodne katastrofe. To stanje prouzrokuje strah i strepnju za budućnost i naraštaje koji slijede. Ljudskim očima gledano, puno je razloga da budemo zabrinuti. Potiče nas to na razmišljanje i djelovanje koje proizlazi iz svijesti odgovornosti i kršćanske solidarnosti. Naše ljudske snage nisu dostatne i nemoćni smo sami se suprotstaviti svim tim nevoljama, koje nas pritišću sa svih strana. Na koga se možemo osloniti i moliti za pomoć ako ne našeg Nebeskog Oca, čija smo djeca, braća i sestre u Kristu? Krist je tu uz nas kad nam je najteže. On nam je oslonac i čvrst stijeg, na koji se možemo osloniti. U Kristovoj prisutnosti nestaje svaki strah.

Da nije uvijek sve tako tužno, potvrdit će današnji doživljaj. Gospođu Silviju svake nedjelje vidim u crkvi na svetoj misi. S njom redovito dolazi dvoje, a nekad i troje unučadi. Poslije svete mise prvi izlaze iz

crkve i žure se da se što prije vrate kući, do koje pješače više od dva sata. Za neke duge razgovore nije bilo vremena.

Danas sam ih, ipak, pozvala da navrate u misiju i rado su pošli sa mnom. Silvija je počela pripovijedati. Brine se o troje unučadi. To su djeca njezine kćeri, koja je prije tri godine s mužem otišla u Brazil zato što ovdje nisu imali od čega živjeti. Povremeno im nešto pošalju, da bi djeca mogla ići u školu. Hrane se od onoga što Gospodin daje da u vrtu izraste i rodi. Obično je to grah ili poriluk, a od voća imaju mango. Dobro je, kaže, i tako, jer zna da mnogi nemaju ni to.

Nastavlja dalje... Kći je u Brazilu rodila još jedno dijete, koje je ubrzo nakon toga oboljelo. Hitno je trebala operacija. Odgodili su liječnički zahvat. Počeli su moliti za ozdravljenje bebe. Oni u Brazilu i ovdje u Haitiju. Gospođa mi je rekla ovako: „Znate sestro, Isus je sam izvršio operaciju nad našom bebom i ozdravio ju.“ Kad je kći nakon nekog vremena otišla s bebom k doktoru na dogovor za operaciju, doktor je ostao iznenađen onime što

se dogodilo. Beba je ozdravila. Doktor se čudio, ali mi smo znali. Isus je ozdravio našu bolesnu bebu. Hvala i slava Isusu! Tako je Silvija završila svoju priču s neopisivom radošću, koja se odrazila na sve.

Prošla je godina bila posebno puna lijepih doživljaja i susreta s mnogima od vas, dragi dobročinitelji i prijatelji misija, u domovini i drugdje. Ovom prigodom želim od srca svima reći veliko HVALA na ljubavi koju ste iskazali svojim zanimanjem za naše misijsko djelovanje. Bog neka na vašu molitvenu podršku za nas i financijsku pomoć koju ste pružili stotruko uzvрати svojim blagoslovom!

Moj povratak u misiju u Haiti uspio je tek u trećem pokušaju, jer su prethodna dva leta zbog nestabilnosti i nasilja u zemlji bila otkazana.

To već dovoljno govori o situaciji u kojoj se ovaj haićanski narod desetljećima nalazi. Prepušten da se sam bori za svoj opstanak, pri čemu se ne biraju sredstva i način na koji se dolazi do prevlasti. Naoružane skupine nasilnika onemogućuju koliko-toliko normalan život. Blokiraju prometnice, ubijaju nedužne pro-

laznike, otimaju djecu, za koju traže otkupninu. U kojim uvjetima ovo stanovništvo živi i preživljava teško je izraziti i riječima opisati. Ono što najviše boli osjećaj je napuštenosti od onih koji bi mogli utažiti njihovu glad i vratiti im ljudsko dostojanstvo.

Mjesto Ti Marche, u blizini glavnog grada, u kojem se nalazi naša misijska postaja Centar Svete obitelji, okružena je vojnim bazama, koje kontroliraju ovaj prostor i glavni grad Port au Prince. Tako da je i naše kretanje izloženo raznim neugodnim i opasnim situacijama.

Zato nam je nebeska zaštita i nadahnuće itekako potrebno, da bismo pomogli najpotrebitijima.

Bogu hvala na plemenitim i aktivnim župljanima i suradnicima u misiji, koji su spremni na svaku žrtvu kad su u pitanju bolesni, napušteni i obitelji koje trebaju našu pomoć. Tako se Bog i za njih brine po onima koji su Isusove produžene ruke. Zahvalni smo Gospodinu i za realizaciju projekta strukovne škole za mlade, koju pohađa 300 sudionika, u kojem će biti osposobljeni za pet različitih zanata. Ti mladi su s našeg područja, a dosad nisu imali mogućnost izučiti zanat, i to iz razloga što na ovom području, jednostavno, nema ni jedne strukovne škole. Njihovo oduševljenje je veliko. Svjesni su da im se školovanjem otvara mogućnost da pronađu posao i tako mogu uzdržavati sebe i svoju obitelj. U okruženju u kojem ovi mladi rastu dobro im je pomoći da usmjere svoj život na ono što je pozitivno i za život neophodno. U protivnome, velik je izazov da se priklone onima koji u svojem neodgovornom ponašanju nanose veliko zlo svima oko sebe. To su naše trenutačne brige i aktivnosti.

Budući da ne znamo što nam nosi dan i što noć, želimo i nastojimo činiti koliko možemo, a ostalo je sve u Očevim rukama. I dobro je što je tako.

Dragi čitatelji *Radosne vijesti*, dragi naši dobročinitelji, u našim ste molitvama. Neka naš i vaš hod s Isusom na križnom putu bude blagoslovljen. Neka nam podari snagu da ustrajemo u poteškoćama, da bismo radosna srca na uskrsno jutro mogli susresti našeg Spasitelja i pjevati: „Isus usta slavni, a mrak nesta tamni.“ Aleluja!

ZAMBIJA
– Don Ivica Kordić

Zajedništvo – temelj Crkve

Nalazimo se u važnu i snažnu razdoblju orkvene godine. Iza nas je korizma, vrijeme posta, odricanja, molitve, dobrih djela, a pred nama je vazmeno vrijeme, koje je vrijeme radosti, slavlja, veselja, proslave, zahvale, zbog pobjede dobra i života, po Isusovu uskrsnuću od mrtvih. Cijelo ovo vrijeme, ono iza nas i ovo pred nama, vjernici žive intenzivnim kršćanskim životom te rastu i utvrđuju se u vjeri i zajedništvu.

Tako je to i u našoj župi, Župi svetih Petra i Pavla u Biskupiji Mongu, u Zapadnoj provinciji Zambije, najmlađoj župi u toj biskupiji (osnovana je u rujnu prošle godine). Župa se nalazi otprilike na pola puta između Lusake (glavnog grada Zambije) i Mongua (glavnog grada Zapadne provincije i središta biskupije), između dva grada udaljenih jedan od drugoga oko 600 kilometara.

Zajedništvo svih nas, jednih s drugima i s Bogom, u temelju je i biti kršćanstva i Crkve, a upravo to je snažno obilježilo i obilježava ovo razdoblje u životu i radu naše župe.

U vrijeme korizme intenzivno smo radili na utvrđivanju zajedništva, prije svega u malim kršćanskim zajednicama. Mala

kršćanska zajednica je Crkva u malome. Župa je teritorijalno podijeljena u male kršćanske zajednice i svaki član župe pripada određenoj zajednici, ovisno o tome gdje živi. Članovi zajednice se redovito, svakog tjedna, sastaju na molitvu, čitanje Božje riječi i razmišljanje o toj riječi te zajedno pronalaze načine i mogućnosti kako tu riječ primijeniti u njihovim vlastitim životima i u životu župne zajednice. Ove godine osobito smo dali naglasak na karitativnu djelatnost. Ta se djelatnost sastojala u tome da su članovi posjetili i pomagali potrebite u vlastitim zajednicama i proširili pomoć i brigu i na osobe koje nisu članovi Katoličke crkve ali žive na njihovu području. Zajedništvo ovogodišnje korizme

obilježila su, uz ostalo, i dva velika okupljanja: okupljanje mladih i okupljanje vjeroučitelja.

Mladi ili, bolje rečeno, predstavnici mladih iz župe, njih 50-ak, okupili su se na trodnevnu duhovnu pripremu za predstojeće susrete mladih na razini dekanata i za veliki biskupijski festival mladih, koji će se održati u srpnju ove godine. Kad se govori o župi, treba znati da župe ovdje obuhvaćaju velika područja, od kojih su neka udaljena i na desetke kilometara od središta. Tako svaka župa ima više ili manje centara ili postaja. Naša župa broji oko 25 centara, koje se više ili manje redovito posjećuje, ovisno o udaljenosti i vremenskim prilikama. Taj susret je pridonio zbližavanju i boljemu upoznavanju mladih te njihovu dubljem rastu u vjeri.

Drugi veliki susret bio je susret vjeroučitelja. Bio je to prvi susret vjeroučitelja od osnutka ove župe. Kako je župa prostrana, s mnogo centara, od kojih neke svećeniku nije moguće posjetiti i šest mjeseci, vjeroučitelji imaju veoma veliku i nezamjenjivu ulogu u pastoralu župe i naviještanju. Vjeroučitelji su laici volonteri koji poučavaju druge u vjeri i pripremaju ih za primanje sakramenata, od krštenja do vjenčanja. Vjeroučitelji slijedi programe pripreme kandidata za sakramente te o tijeku programa izvještavaju svećenika. Kad su kandidati spremni, svećenik provjerava njihovo znanje i pripremljenost i dijeli sakramente.

Na susretu koji je trajao tri dana okupilo se više od 40 vjeroučitelja. Ovogodišnji program bio je posvećen pripremi za ponovno pristupanje sakramentima ispovijedi i pričesti onih koji zbog raznih razloga niz godina nisu primali te sakramente, a osobito pripremi odraslih za sakramente kršćanske inicijacije. Učilo se i razgovaralo o tome kako bolje primjenjivati program katekumenata. Katekumenat ili priprava odraslih za pristupanje sakramentima kršćanske inicijacije traje najmanje dvije godine. U tom vremenu kandidati, uz redovite pouke, aktivno sudjeluju u životu i radu svoje male kršćanske zajednice i župe. Prolaze sve stupnjeve katekumenata, koji ima svoju kulminaciju u Velikom tjednu. Vjeroučitelji

su na kraju programa svečano dali obećanja da će svojim poučavanjem i primjerom vlastitih života nastaviti poučavati i uvoditi u vjeru druge.

Susret je završio na Cvjetnicu. I tako smo došli do središta ovoga vremenskoga razdoblja, a to je Veliki tjedan, odnosno vazmeno bdjenje i podjela sakramenata kršćanske inicijacije, krštenja, potvrde i pričesti. Budući da smo tri svećenika u župi, ove godine imali smo slavlja podjele sakramenata kršćanske inicijacije u tri centra. Tridesetak odraslih primilo je sakramente kršćanske inicijacije te je za njihovu dobrodošlicu u Katoličku crkvu pripremljeno veliko slavlje u svim centrima.

Utvrđivanju zajedništva tijekom korizme pridonijeli su i susreti raznih zajednica koje postoje u župi, kao Marijina legija, udruga žena, karizmatska zajednica... I oni su imali svoja jednodnevna ili višednevna okupljanja i duhovne obnove tijekom korizme.

Sada, nakon proslave Isusova uskrsnuća, susreti i rast u zajedništvu

nastavljaju se, i to najviše na zajedničkim okupljanjima i slavljinama.

Mladi se tijekom svibnja ponovo okupljaju, ovog puta s mladima iz ostalih župa dekanata, kao sljedeći korak pripreme za biskupijski susret mladih.

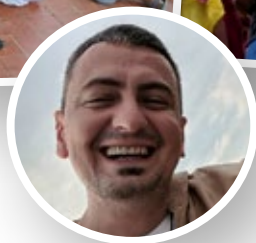
Marijina legija se sastaje o blagdanu Naše Gospe Majke od Afrike (30. travnja). Tom prigodom članovi obnavljaju svoja obećanja.

Članice ženske udruge sastaju se početkom svibnja, obilježavajući početak mjeseca svibnja, mjeseca posvećena Mariji.

Male kršćanske zajednice nastavljaju s redovitim susretima i svojim aktivnostima u svojim sredinama i u župi.

U župi ima oko 15-ak raznih zajednica, od djece do najstarijih. Sve se one okupljaju u raznim prigodama tijekom cijele godine, imaju svoje programe i područja djelovanja te tako aktivno pridonose izgradnji osobnoga i zajedničkoga kršćanskog života i župe.

BOLIVIJA
– Fra Ivica Vrbić

Nova školska godina

Početak mjeseca veljače naznačuje početak nove školske i pastoralne godine u Boliviji. Premda su još uvijek na snazi sigurnosne mjere protiv širenja koronavirusa, u našoj misiji nova školska godina naznačila je i redovit povratak u školske klupe. Kako to obično u ruralnim mjestima biva, početak školske godine ne označava i stopostotnu prisutnost učenika na nastavi, jer mnogi su od njih još uvijek na poljima, čuvajući stoku ili pomažući roditeljima u zemljoradničkim poslovima. Mnogi se pak ne upisuju u novu školsku godinu zbog ekonomskih razloga. Premda je u Boliviji osnovno školstvo besplatno, velik broj učenika zbog nedostatka školskog pribora ne kreće na nastavu. Naša misija nalazi se u kraju u kojem je najveća zemljoradnička grana sadnja šećerne trske. Kako u

ovo vrijeme nema većih sezonskih poslova na poljima, tako roditelji jedva mogu priuštiti svojoj obitelji redovitu prehranu, dok su za njih školovanje djece i školski materijal manje bitni.

Naša je misija i ove godine, zahvaljujući našim dobročiniteljima, pribavila školski materijal za 11 sela, u vrijednosti od oko 70 000 kn. Na taj način pomoglo se najugroženijim dijelovima naše misije, da zbog teške situacije djeca ne bi izostala sa školske nastave, koja im je itekako bitna za lakšu budućnost i bolje sutra.

Pomoć u naobrazbi

Uz početak školske godine započele su i pripreme za održavanje programa za pomoć u obrazovanju siromašne djece iz razorenih obitelji ili roditeljski zanemarene djece, zaostale u školskom gradivu. Svjesni činjenice krhkosti obrazovnog sustava u Boliviji, posebno u ruralnim sre-

Školska i pastoralna godina u misijama

dinama, gdje se događa da se djeca u trećem razredu osnovne škole ne znaju potpisati, tečno čitati ili zbrojiti dva dvoznamenkasta broja, odlučili smo i ove godine uložiti naše napore ne bismo li na kraju školske godine mogli vidjeti bolje rezultate mnogih učenika. Zasada u programu imamo upisano 360 učenika, između trećega i šestog razreda osnovne škole, a mjesečni troškovi iznose 70 000 kn. Program djeluje u 10 centara na teritoriju naše misije, a sastoji se od toga da četiri puta tjedno po dva sata djeca zajedno s našim učiteljima ponovno prolaze školsko gradivo te na kraju učenja dobivaju jedan obrok, koji ujedno služi i kao motivacija za dolazak na učenje. Svako je dijete uvedeno u naš registar i na kraju tromjesečja dužno je donijeti ispis zaključnih ocjena iz škole. Uspoređujući rezultate svakoga pojedinog djeteta, dajemo preporuku učiteljima na čemu u novom tromjesečju trebaju poraditi sa svakim pojedinim djetetom. Ako cijeli naš razred nazaduje u prosjeku

školskih ocjena, primorani smo, na žalost, otpustiti dotičnog učitelja.

Naš cilj je postići ono što se pruža djeci u privatnim školama, samo što to u našem slučaju želimo ostvariti za najsiromašniju djecu. Nemoguće je u našem programu čuti ono što se u državnim školama povremeno čuje od učitelja: „Nisam ja dovoljno plaćen da ti dva puta ponavljam ili posebno objašnjavam školsko gradivo.“ Naša misija želi biti znak nade djeci s ruba društva i dati im prigodu koja im često nedostaje da bi postigla bolje rezultate i otvorila si put prema višem obrazovanju.

Nova pastoralna godina

Početak mjeseca veljače redovito je u našoj Nadbiskupiji Santa Cruz rezerviran za usavršavanje vjeroučitelja. Vjeroučitelji iz urbanih dijelova misije sudjelovali su na seminaru vođenu *online* iz nadbiskupijskoga katehetskog ureda, dok smo za vjeroučitelje iz ruralnih mjesta organizirali usavršavanje u *Mineru* u središtu naše misije. Sveukupno imamo oko 60 priučenih vjeroučitelja i pomoćnih vjeroučitelja, koji nam pomažu u redovitoj katehizaciji u 22 filijale naše misije. Bez angažiranih vjernika laika bilo bi nemoguće zamisliti redovitu katehizaciju u našim filijalama. Premda su neki naši vjeroučitelji, uz pastoralno vijeće, izravno odgovorni za filijalne kapele, nitko od njih ne dobiva nikakvu novčanu naknadu za svoju aktivnost. Oni se osjećaju od Gospodina pozvanima te, uza svoje svakodnevne obveze na poslu i u obitelji, dobar dio svojeg vremena posvećuju crkvenoj zajednici. Naše vjeroučitelje iz bližih mjesta nastojimo tjedno pratiti putem trajne formacije, dok vjeroučitelje iz daljih mjesta okupljamo na trajnoj

formaciji barem jedanput mjesečno. Uz početak korizmenog vremena obično je povezan i početak upisa u novu vjeronaučnu godinu. To je vrijeme kada prestaju „karnevalske ludosti“ i vjernici se vraćaju redovitim susretima na bogoslužjima. Dva su trenutka u liturgijskoj godini na poseban način izražena, kad su naše crkve premalene da bi prihvatile broj vjernika koji pristupaju bogoslužju, a to je na Čistu srijedu i Veliki petak. Omeđeni tim posebnim danima, nastojimo probuditi odgovornost svakog vjernika laika u evangelizaciji djece i mladih. Potičemo vjernike da u sredini u kojoj žive budu misionari te potaknu svoje ukućane, susjede ili prijatelje da otkriju ljepotu vjere i zajedništva s Gospodinom, kojega na poseban način susrećemo u sakramentnim slavljinama. Upravo najveći broj upisanih na župnu katehezu dolazi od tog načina prve evangelizacije. Neizostavni su i naši obilasci škola i instituta te prisutnost u medijima, gdje u konkretnu susretu s djecom i mladima nastojimo pozivati na življe uključivanje u crkvenu zajednicu.

Misijska Crkva

Bitna oznaka pastoralnog rada stalno je traganje za novim načinima evangelizacije onih koji nisu nikada bili u vjeri te ponovljene evangelizacije već krštenih koji su „odlutili“ od vjere. Ovdje se ni u kojem slučaju ne bi mogao primijeniti model da sakramentaliziramo samo one koji dolaze u župu ili slavimo svete mise samo za one koji dolaze u crkvu, jer bismo u tom slučaju ostali bez vjernika. Ovdje se radi o stalnu izlasku na „periferije“ društva i mjesta, što je vrlo zahtjevan posao te iziskuje dobru pripremljenost i timski rad. Isus nam je dao zapovijed da budemo

„ribari ljudi“ i „pastiri koji idu u potragu za izgubljenim ovcama“, stoga bi naša tromost u tome bila izdaja Isusove zapovijedi.

Među našim vjeroučenicima nerijetko možemo pronaći i one čiji su članovi obitelji djelomično ili u potpunosti pripadnici drugih kršćanskih zajednica ili sekta. U jednom od susreta s roditeljima naših vjeroučenika jedna majka me zamolila da bude oslobođena pratnje svoje kćeri krizmanice na misnim slavljinama jer pripada drugoj kršćanskoj zajednici. Tijekom osobnog razgovora dotaknuli smo se brojnih predrasuda o Katoličkoj crkvi koje je ona nosila u svojoj nutрини, ne uspijevajući shvatiti želju svoje kćeri da bude katolikinja kada nitko u obitelji nije član Katoličke crkve. Otklanjajući jednu po jednu predrasudu, došli smo do onoga osobnog dijela, kad je majka počela progovarati o svojim emocionalnim ranama i grijesima, svjedočeći suzama izranjenost nutrine i krik ispunjen željom da se oslobodi krivice te zadobije mir i radost srca. U tom trenutku dobio sam poticaj Duha Svetoga da izmolim nad tom majkom spontanu molitvu oslobođenja i ozdravljenja, što sam i učinio. Nakon molitve njezino se lice izmijenilo, a još od suza mokri obrazi nisu mogli sakriti osmijeh. Premda nije dobila sakramentno odrješenje grijeha, otišla je svojem domu svjesna Božje ljubavi kojom je ljubljena te osnažena nadom oprostjenja i novog života, poput one žene kojoj je Isus uputio riječi: „Ni ja te ne osuđujem. Idi i odsada više nemoj grijehiti.“ (Iv 8, 11) Riječi u kojima se nazirao izraz stvarne potrebe, „doći ću opet u Crkvu“, daju nadu da svaki naš napor oko onih „odlutilih“ Gospodin milosno nagrađuje.

O. Tvrtko Barun, voditelj Centra za duhovnost i kulturu „Ignacije“ i Volonterske mreže „Ante Gabrić“

? Duže vrijeme bili ste ravnatelj Isusovačke službe za izbjeglice, a trenutačno ste u službi provincijskog ekonoma i voditelj ste Centra za duhovnost i kulturu „Ignacije“ te Volonterske mreže „Ante Gabrić“. Koji su vaši najveći izazovi u službama koje su vam dodijeljene?

! U službi provincijskog ekonoma najveći mi je izazov strpljivost, predanje toj službi, jer ona nema izravan plod ili učinak na živote drugih ljudi. U njoj nema očita duhovnog ploda koji bi mi bio na poticaj i utjehu. U tom smislu je ta služba za mene vježbanje u poslušnosti i poniznosti. U mojem slučaju, postoji puno prostora za napredak. S druge strane, Centar „Ignacije“ i Volonterska mreža, koja je jedan od projekata Centra, zahtijevaju dobru koordinaciju vještina i znanja više od 50 volontera. Velik izazov je i vidljivost Centra, jer je to nova inicijativa

i mnogi još uvijek nisu čuli za njega, unatoč činjenici da već sada nudi vrlo mnogo kvalitetnih programa, projekata, duhovnih sadržaja. U tom smislu želja nam je da što veći broj ljudi koji žele autentičniji i dinamičniji duhovni život dođu u kontakt s Centrom i on im pomogne za još dublji osobni susret s Kristom.

? Zašto ste pokrenuli Centar za duhovnost i kulturu „Ignacije“ i koja je njegova vrijednost?

! Centar „Ignacije“ postoji zbog osoba koje žele tražiti i nalaziti Boga u svojoj svakodnevici, koji žele intenzivniji odnos s Gospodinom. Misija je Centra otkriti i približiti tim osobama kvalitetnu duhovnu tradiciju, duhovnost koja ima povijest od pet stoljeća, a u isto vrijeme može odgovoriti na izazove s kojima se susreće suvremeni čovjek. Važan prinos razvoju duhovnosti u Hrvatskoj Centar „Ignacije“ daje svo-

jim programom *Manreza* (www.ignacije.hr/manreza). To je godišnji program gdje na jednom mjestu osobe mogu pronaći vrlo bogat i raznolik sadržaj duhovnih obnova, duhovnih vježba, seminara... iz različitih perspektiva, s različitim naglascima, s različitom dubinom, što u Hrvatskoj dosada nije postojalo. Nadamo se da ćemo inicijativom *Manreza* potaknuti druge duhovne centre na još kvalitetniji i sustavniji rad te suvremeniji pristup duhovnomu životu uopće.

? Godina je svetog Ignacija, koji je velik učitelj duhovnog života, a život mu je obilovao pustolovinama i uzbuđenjem. Što je tako privlačno u sv. Ignaciju? Predstavite ga!

! Rekao bih da je Ignacije privlačan suvremenom čovjeku

zato što je bio vrlo konkretan čovjek i vrlo konkretan svetac. Sveti Ignacije bio je prosječan muškarac svojeg vremena: ženskar, vojnik, usmjeren na čast i slavu. I malo-pomalo je postao svetac: imao je i velike napaсти, kušnje i suhoće, i velike utjehe, poput mističnih vizija. On nije svetac pobožnih priča i legenda, već vrlo konkretnih životnih i duhovnih izazova. Bio je velik duhovni vođa, ali organizacijski vođa – menadžer i lider. A u tim kvalitetama on ne bi postigao sve što je postigao bez svoje otvorenosti prema Bogu i bez svoje subraće, kako ih je on zvao: „prijatelji u Gospodinu“. Ignacije nas poziva i potiče da Boga tražimo u svojoj svakodnevici, u konkretnosti vlastitog života, da ondje prepoznamo Božje pozive i ondje dajemo svoje odgovore.

? Što mislite, koji su najveći izazovi i problemi današnjeg čovjeka i društva?

! Dok promatram i susrećem čovjeka našeg dijela Zemlje, čini mi se da nam općenito nedostaje spremnosti ići u dubinu, da vrlo često ostajemo na površini. A u dubini je sok života, u dubini je ljepota susreta s drugom osobom, pa i susreta s Bogom. Zadovoljni smo s malim, s prosječnim, nemamo inicijativu, nemamo kreativnosti, ne pronalazimo i ne pokazujemo žar da izgorimo za druge, za Boga. Živimo u izobilju, a da toga nismo ni svjesni. I u tom smislu mislim da nam nedostaje više zahvalnosti, nedostaje nam solidarnosti i konkretne spremnosti da to izobilje dijelimo s drugima. Očekujemo i zahtijevamo, podrazumijevamo da imamo pravo na to izobilje.

? U sklopu svoje isusovačke formacije nekoliko mjeseci proveli ste u Ugandi. Kako je to iskustvo djelovalo na vas?

! Zahvalan sam Bogu na milosti da sam mogao dva mjeseca živjeti i djelovati u Ugandi. Tad sam dotaknuo potpuno drugi svijet, drugu kulturu, drugi način života. Najviše me se dojmila jednostavnost života, siromaštvo – i konkretno materijalno i duhovno siromaštvo. U toj jednostavnosti doživio sam poziv da uživam u malome, da tražim Boga u tome, radujem se sitnicama, cijenim

pitku vodu, hranu, električnu struju, običnu kockicu čokolade ili čašu piva. Bila mi je milost i radost doživjeti liturgiju, mise s tim ljudima: toliko ritma, glazbe, utjelovljenja molitve. Uživao sam u tome!

? Jeste li osjetili želju da pođete u misije, baš poput vašeg subrata oca Gabrića?

! Kad sam se vratio iz Ugande, tražio sam od poglavara da budem poslan u Afriku. Ta želja mi se rodila zbog tamošnjih velikih potreba, zbog specifičnosti izazova koje život ondje sa sobom nosi, a ja sam prepoznavao u sebi neke vještine i kvalitete koje bi se s time mogle nositi. Moj poglavar je odlučio drugačije i zato sam danas provincijski ekonom. I to se u našem redovničkom životu naziva zavjet poslušnosti, raspoloživost za ono na što Bog po poglavaru poziva. Trudim se živjeti svoje poslanje u nadi da će ponovno doći prigoda za neko misijsko iskustvo.

? Posljednjih nekoliko godina sve je veći interes za odlazak na volontiranje u misijske zemlje. Što mislite, zašto?

! Posljednjih godina i desetljeća, s razvojem medija i tehnologije, svijet doista postaje globalno selo. Imamo nadohvat ruke i klika informacije o svakom kutku našeg planeta, o svakoj kulturi, narodu, o njihovim ljepotama, ali i njihovim brigama i problemima. Činjenica je da se zbog mobilnosti ljudi – turističke, poslovne, migracijske, studentske – i mi u Hrvatskoj sve više i više susrećemo s drugima i drugačijima.

U toj otvorenosti željni smo ih još više susresti, biti obogaćeni njihovom različitosti.

Na kraju krajeva, koliko smo svjesniji izobilja u kojem mi živimo i siromaštva u kojem žive stotine milijuna drugih ljudi, toliko imamo veću želju otići onamo i pomoći u izgradnji infrastrukture, podizanju kvalitete života tih ljudi, borbi za njihovo pravednije i mirnije društvo.

? Priprema volontera za takvo iskustvo od velike je važnosti. Volonterska mreža „Ante Gabrić“ program je osposobljavanja i slanja osoba na volontersko iskustvo izvan Europe. O čemu je zapravo riječ?

Volonterska mreža „Ante Gabrić“ **!** (www.ignacije.hr/volimGA) nastala je sa željom da što veći broj ljudi doživi iskustvo susreta s Bogom u drugima i drugačijima, iskustvo susreta s drugačijim svijetom od ovoga našega. Svima koji to žele Volonterska mreža pomaže proširiti vlastite horizonte, da budu obogaćeni novim duhovnim i životnim iskustvom. Cilj je da u tom iskustvu ljudi mogu tražiti i nalaziti Boga, tražiti i nalaziti drugog brata i sestru. Zato smo pokrenuli projekt osposobljavanja budućih volontera u tri dimenzije: duhovnost, kultura i pravda. Poučavamo ih i formiramo da budu što spremniji kada dođu u misiju. Zasada šaljemo volontere u pet različitih zemalja: Benin, Ekvador, Filipine, Peru i Ugandu.

? Koji je postupak prijave za volontiranje i kako se može podržati rad Volonterske mreže „Ante Gabrić“?

Trenutačno smo u prvom krugu osposobljavanja, na koji se prijavilo 24 osoba. Kada osobe pošalju ispunjen upitnik, koji se može pronaći na stranici Ignacije.hr, slijede individualni razgovori te susreti tijekom tri mjeseca. Na tim se susretima upoznajemo i pripremamo za iskustvo misije, učimo različite vještine i znanja koje su nam potrebne da bismo što kvalitetnije proživjeli to misijsko iskustvo i što dublje susreli čovjeka i Boga.

Mi u volonterskom timu koji organizira Volontersku mrežu „Ante Gabrić“ zahvalni smo za svaku podršku. Najprije unaprijed hvala na molitvi za sve što radimo. Otvoreni smo i svim stručnim znanjima i iskustvima vezanima za misije: geografija, politika, zdravstvo... Sve su to struke koje mogu pomoći da bi i te dimenzije pripreme volontera bile što kvalitetnije. Konačno, svaka financijska podrška također je dobrodošla. Jer doista želimo izaći u susret svima koji su zainteresirani za volontiranje u misijama, bez obzira na njihove trenutačne financijske mogućnosti. Zato Centar „Ignacije“ pokriva volonterima do 70 % svih troškova njihova volontiranja, a oni kasnije sporim ritmom mogu vratiti ta sredstva u fond, koji će onda ponovno omogućiti kojemu drugom volonteru slično duhovno i volontersko iskustvo.

? U Centru za duhovnost i kulturu „Ignacije“ surađujete s brojnim volonterima. Zašto je volontiranje važno i smatrate li da volontersko iskustvo mijenja osobu?

! Trenutačno Centar „Ignacije“ postoji i funkcionira zato što 57 osoba volikodušno u njega i njegove projekte ulaže svoje vrijeme i znanja. Puno je to ljudi, puno kvaliteta, vještina i znanja koje svi zajedno dajemo i koristimo u istom smjeru. Zahvaljujući tomu zajedništvu i sinergiji Centar „Ignacije“ donosi obilne i lijepe plodove.

Općenito, volontiranje je način davanja sebe, svojeg iskustva i vlastitog vremena drugima. I inače u životu puno toga i nesvjesno primamo, puno toga je uloženo u nas, a volontiranje je prigoda da barem nešto od svega toga što smo primili darujemo drugima, pogotovo kada to radimo u zajedništvu s drugima – onda se

sve to još i umnoži. Volontiranje nas mijenja i obogaćuje, jer svaki iskreni susret s drugim, suradnja s drugima ili pomoć onomu drugome u potrebi malo-pomalo mijenja naše srce.

? Često možemo čuti komentare da potrebitih i gladnih kruha i Boga ima i u našoj domovini i susjedstvu te nije potrebno ići u daleke krajeve. Međutim, zašto su misije i volonteri važni i potrebni?

! Činjenica je da onih u većoj potrebi od nas imamo doslovno kraj sebe, unutar svoje obitelji, u svojem susjedstvu, samo ako smo otvorenih očiju i srca. Ako nas na to Bog poziva – odazovimo se, pružimo ruku, otvorimo srce. Moje vlastito iskustvo života i rada u Ugandi pokazuje da, ipak, postoji golemu razliku u siromaštvu, bilo ono materijalno duhovno ili društveno, između naše domovine i nekih drugih krajeva svijeta. Siguran sam da bi nas sve osobno iskustvo upoznavanja tih dalekih krajeva potaknulo na veću zahvalnost – da znamo cijeniti ono što imamo i što nam je darovano.

Vjerujem da bi nas takvo iskustvo otvorilo i za pomoć onima u potrebi u našoj blizini, u našoj domovini. Jer jedino ako se to dogodi, takvo je volontersko iskustvo misije autentično kršćansko i ljudsko. Ako nam nakon povratka iz misije nedostaje zahvalnosti i otvorenosti za druge oko nas, onda smo promašili bit misionarskog iskustva, promašili smo i zaobišli Boga, koji nam se u toj misiji želio objaviti.

? Koji je vaš omiljeni biblijski citat i zašto?

! Jedan od dva citata koji su mi bili moto na mojoj mladoj misi redak je iz psalma: „Što da uzvratim Gospodinu za sve što mi je učinio?“ To pitanje psalmista u srcu mi je

milo najprije zato što se radi o pitanju.

Forma pitanja za mene otkriva ljudsku čežnju, otvorenost prema Bogu, kontinuirano traženje... Pitanje me poziva na poniznost: podsjeća me da nemamo odgovore, pogotovo da većinu odgovora svojom snagom ne možemo dokučiti. Za mene je taj redak poziv da se ne zadovoljim trenutačnim odgovorima, da nastavljam živjeti i još više otkrivati svoju čežnju za Bogom.

Druga je dimenzija tog citata i zahvalnost za sve milosti i darove koje sam primio od Boga. Kad si to posvijestim, kada sve to prepoznajem, kada vidim tu Božju velikodušnost, moj bilo koji konkretan odgovor bio bi krhljav i ograničen. Zbog toga mi se čini da najbolji moj odgovor na sve te milosti nije neka akcija ili trud, nego, jednostavno, pitanje, čudenje, čežnja...

? Koja je vaša poruka čitateljima Radosne vijesti i što biste im stavili na srce kao poticaj za razmišljanje i djelovanje?

! Volio bih i molim za milost naše otvorenosti za sve one koji su drugačiji od nas: po boji kože, nacionalnosti, običajima, vjери, političkim idejama, svjetonazoru... Da imamo onu Kristovu želju da susretnemo toga različitog brata i sestru, da uđemo u taj odnos, da damo od sebe ono što imamo (a svi mi imamo nešto što možemo podijeliti s drugim!), da primimo od te druge i drugačije osobe ono što ta osoba može dati. Ukratko, da se međusobno obogaćujemo. To je ono što želim svima nama, uz blagoslovljen i radošću ispunjen Uskrs!

Molimo da mladi, pozvani na život u punini, otkriju u Mariji način slušanja, dubinu razlučivanja, smjelost vjere i posvećenost služenju.

Piše o. Vatroslav Halambek, SJ

Svima je vrlo dobro poznato da Marija u kršćanskoj duhovnosti zauzima prvo mjesto nakon Boga. Narod, jednostavno, slijedi Isusovu riječ s križa upućenu Ivanu: „Evo ti majke!“ To je i razlog tolikih hodočasničkih mjesta i crkava izgrađenih njoj u čast. I sa svakoga tog mjesta ona svima ponavlja riječi koje je izrekla u Kani: „Učinite sve što vam Isus kaže!“ Naputak je to i roditeljima, ali i svakomu vjerniku da se s pouzdanjem obraća Isusovoj i našoj Majci. I Papina je želja ovog mjeseca da se s tog vidika obraćamo molitvom Mariji za mlade. No Papa također upućuje na to, osim što trebamo osobito moliti za mlade, da, gledajući Mariju, od nje učimo: „Način slušanja, dubinu razlučivanja, smjelost vjere i posve-

ćenost služenju.“ Malo je toga o njoj zapisano u evanđeljima, ali je itekako dostatno da upravo te stvarnosti koje su nju prožimale i mi poželimo sebi i drugima, osobito mladima, da bi nam život bio jednostavniji, predaniji, smisleniji, ispunjeniji.

Dovoljno je za tu svrhu otvoriti *Lukino evanđelje* i u prvim poglavljima otkriti nabrojene odlike u Mariji pri utjelovljenju, u pohodu Elizabeti, pri Isusovu rođenju, prikazanju u Hramu te u traženju Isusa dok ga nije našla u Hramu. Sve je to i sadržaj *Radosne krunice*, koju tako rado molimo. Nije manje važno također prisjetiti se i spomenutog događaja u Kani, a pogotovo kad je stajala pod križem. No jednako je tako ohrabrujuće promatrati Mariju u zajednici

apostola kad su svi očekivali silazak Duha Svetoga.

Osim toga, sadržaj naših molitava za način slušanja, dubinu razlučivanja, smjelost vjere i posvećenost služenju stupnjevito na neki način izražava i naše kršćansko dozrijevanje, koje ide prema svojem vrhuncu, a to je služenje, izlaženje ususret drugima u njihovim potrebama, što nazivamo ljubav. I upravo je ljubav ta koja nas uči slušanju Božje riječi, ali i slušanju drugih, da bismo u mnoštvu različitih ponuda i poticaja izvana i iznutra, razlučujući, prepoznavali način življenja svoje vjere i ljubavi u služenju. A to je svima neprestano potrebno, osobito mladima u njihovim traženjima – i eto razloga te Papine želje da mu se pridružimo u molitvi Mariji za mlade.

Europski susret misijskih animatora djece – CEME

Od 27. do 30. ožujka u Ženevi je održan Europski susret misijskih animatora djece (CEME – *Conférence de l'Enfance Missionnaire Européenne*). Susret se održava svake dvije godine od 1973. i na njemu sudjeluju nacionalni ravnatelji i animatori Papinskoga misijskog djela sv. djetinjstva. Ovogodišnji susret planiran je još prije dvije godine, ali ga zbog pandemije nije

bilo moguće organizirati. Susret je prigoda za razmjenu iskustva, ideja i molitva za djecu svijeta. Na susretu u Ženevi okupilo se 30 sudionika iz 19 europskih zemalja, a među sudionicima su bile nacionalna ravnateljica Papinskih misijskih djela u RH s. Ivana Margarin i Vlatka Burić.

Predstavnici pojedinih zemalja razgovarali su o razvoju misijskog pastoralna za djecu te kako bolje i

konkretnije odgovoriti na potrebe onih najmanjih. Misija Djela sv. djetinjstva ostvaruje se u malim djelima: mislima o miru, bratskim osjećajima, solidarnosti, igri, radu, molitvi... Puno smo naučili jedni od drugih i svima je to vrijedno iskustvo, koje će nam pomoći da bismo se još više trudili da sve što činimo bude na veću slavu Božju i dobro djece diljem svijeta. (PMD)

I borove grančice dar za misije

Na Cvjetnicu, 10. travnja, u Župi blaženog Alojzija Stepinca u Orašju obilježen je početak Velikog tjedna blagoslovom grančica pred Isusovim kipom i kipom sv. Franje te ophodom vjernika s blagoslovljenim grančicama. Na svetoj misi, koju je predslavio župnik fra Bono Kovačević, u recitalu muke sudjelovali su dječji župni zbor te mnogobrojni čitači, ministranti, krizmanici i vjeroučeni.

Također je bila organizirana i misijska akcija *Maslinova grančica – moj dar za misije*. Prije mise razdijeljene su grančice nazočnim vjernicima, koji su mogli ostaviti svoj dar za najpotrebitije u misijama. Tjedan prije Cvjetnice, u nedjelju 3. travnja, za vrijeme svetih misa župnik fra Bono je pozvao vjernike svoje župe da ove godine ne nose sa sobom grančice za blagoslov na Cvjetnicu, nego da će imati mogućnost

uzeti borove grančice, koje će biti pripremljene od crkvenog bora koji se nalazi u crkvenom dvorištu. Tako su vjernici Župe bl. Alojzija Stepinca u Orašju na dan Cvjetnice skupili 750 maraka kao svoj dar za misije.

Pokazali smo da i borove grančice mogu sudjelovati u misijskoj akciji „maslinovih“ grančica i pridonijeti punijem doživljaju Cvjetnice.

Fra Bono Kovačević, župnik

Maslinove i jelove grančice za pomoć misijama

Na poticaj Misijske središnjice u Sarajevu, koja je župama dostavila maslinove grančice, animatori i mladi Župe Presvetog Trojstva u Novom Travniku, predvođeni župnikom vlč. Antom Ledićem i s. Antonijom Lučić, i ove su godine pripremili grančice za Cvjetnu nedjelju.

U tradiciji je te župe da se za Cvjetnicu pripreme grančice crnogoričnog drveća, uglavnom tise i jele. Međutim župnik Ledić prihvatio je maslinove grančice iz Misijske središnjice i sa svojim mladima napravio kombinaciju maslinovih i jelovih grančica te su ih ponudili vjernicima. Kad su misije u pitanju, kaže župnik Ledić, onda vjernici prihvaćaju i drugačije ponude samo da pomognu misijama, čime je na neki način demantirao pojedine župnike koji kažu da su njihovi vjernici navikli samo na grančice jele ili tise. Tomu u prilog govori i činjenica da su vjernici uzeli sve pripremljene grančice, a za misije prikupili 800 maraka (3040 kn).

Da ljudi uistinu ne robuju tradiciji, svjedoči i izjava jednog vjernika koji kaže: „Zar će nas vrsta drveta spriječiti da ne sudjelujemo u misijskoj akciji i pomognemo najpotrebitijima u misijama?“ *Sensus Ecclesiae* vjernici uistinu osjećaju. Nakalamljeni na tradiciji, stvaraju nove tradicije, koje rađaju nove plodove. Ljubav je uistinu dosjetljiva i velikodušna, nema granica i nikada ne prestaje. (Usp. 1 Kor 13.)

Župnik Ledić istaknuo je da njegova župna zajednica na osobit način njeguje i produbljuje misijsku svijest te je najavio da će ih 26. lipnja 2022. godine posjetiti s. Vedrana Ljubić, iz družbe Kćeri Božje Ljubavi, koja dugo djeluje u Ugandi, a koja je pred sam prošli Božić bila brutalno napadnuta mačetom i zadobila teške tjelesne povrede. Taj dan svetu misu trebao bi predvoditi svećenik Šibenske biskupije Paul Karim, rodnom iz Ruande. Bit će to suvremeni Duhovi u Novom Travniku. (PMD)

Priprema akcije Maslinova grančica – dar za misije

Misijska akcija *Maslinova grančica – dar za misije* u protekle dvije godine nije bila realizirana zbog pandemije koronavirusa. Inače, u organizaciju akcije bude uključeno mnogo osoba, posebno djece i mladih, počevši do rezanja maslinovih grančica, sve do prijevoza, pakiranja i dijeljenja vjernicima. Zabrana okupljanja većeg broja osoba bila je nekako intenzivirana upravo u proljetno vrijeme oko Cvjetnice. Ove godine epidemiološke mjere bile su puno povoljnije i misijska akcija je organizirana.

Župnik Župe Aladinići Marin Krešić pripremio je grančice iz župnog maslinika, dok je Caritas Vrhbosanske nadbiskupije ustupio svoj kombi za prijevoz. Fra Stipan Radić, dijecezanski ravnatelj PMD-a za Vrhbosansku nadbiskupiju, fra Josip Andić iz samostana sv. Pavla u Nedarićima i mons. Luka Tunjić, nacionalni ravnatelj PMD-a BiH, pobrinuli

su se za utovar i dovoz grančica u Sarajevo, a vrijedne kćeri Božje Ljubavi na Banjskom brijegu, u Sarajevu, pripremile su ih za župe i spakirale u kutije. U župe su grančice došle na različite načine, a većinu ih je prevezao kombijem „Kruha sv. Ante“ gospodin Đani. Više od 40 župa Vrhbosanske nadbiskupije dobilo je maslinove grančice, koje su sa svojim mladima pripremile i ponudile vjernicima. Neki župnici osobno su nabavili maslinove grančice i priključili se misijskoj akciji, a neki su opet ponudili svojim vjernicima grančice jele ili tise, a dobiveni novac poslali za najpotrebitije u misijama. Svima smo zahvalni za tu nesebičnu misijsku akciju, pogotovo jer se ona organizira kada župnici imaju puno posla u svojim župama. Time ta akcija dobiva još veću vrijednost i poziv je da u godinama sinodskog puta Crkve misijska svijest ispliva na prvo mjesto. (PMD)

Misijsko djelo Osnovne škole Sesvete

Mali misionari Osnovne škole Sesvete, uza sve nas koji smo im bili spremni pomoći: vjeroučitelje, učitelje i sve ostale djelatnike, organizirali su misijsku akciju Dan palačinka za gladnu i žednu djecu Haitija i Gane. Palačinke u našoj školi pekle su se od sedam sati ujutro do 16 sati poslijepodne, a donosile su se i iz mnogih obitelji, jer su u pomoć prišle majke i bake.

Palačinke su se prodavale pod svim odmorima po donacijskoj cijeni od 10 kuna. Djeca koja nisu imala novca dobila su palačinku bez naknade. Prodajom palačinka i dona-

cijama prikupljeno je 14 095 kuna. Prikupljena sredstva prosljedili smo Papinskim misijskim djelima u Republici Hrvatskoj, s ciljem pomoći u školovanju djece našoj sestri Mirjam u Haitiju, a dio za izgradnju jednoga od bunara pitke vode.

Misionari Osnovne škole Sesvete nastoje slijediti Isusove riječi: „Jer ogladnjih i dadoste mi jesti; ožednjih i napojiste me ... što god učiniste jednomu od ove moje najmanje braće, meni učiniste“ (Mt 25, 35 – 40), i zbog toga je naše malo djelo ipak veliko!

Mali misionari OŠ Sesvete

Misijska Cvjetnica malološinjskih misionara

Ove godine uoči Cvjetnice, nakon dvije godine stanke zbog korone, kao i svake dosada posljednjih dvadeset godina, održana je dobrovoljna akcija rezanja maslinovih grančica malih misionara iz Osnovne škole Marija Martinolića iz Malog Lošinja.

Dan je bio sunčan, ali prohladan, čak i kod nas ovdje na otoku, međutim djeca i vjeroučitelji radosno su ugodu tople učionice zamijenili rezanjem maslinovih grančica na otvorenome za one hrvatske župe koje nemaju uvjete za sadnju maslina. Tako dragi Bog raznolikošću, uz pomoć ljubavi koja je domišljata, slaže slagalicu djela milosrđa. Njima trebaju masline, misijama treba novac, a mi imamo tražena plemenita stabla.

Vjeroučenici iz Malog Lošinja s časnom sestrom Katarinom Mikić i vjeroučiteljima Ljiljanom Filipas i Markom Karčićem krenuli su u rezanje i sortiranje maslinovih grančica, koje su čekale na ranije obrezanim granama maslina. Odrezane grančice odnijeli smo u prostore škole, složili u kartonske kutije, prebrojali ih i zapakirali za slanje. Nakon više vremena provedena zajedno i na svježem zraku svi smo zadovoljni otišli

doma, znajući da smo svojom dobrom voljom i pred ovaj Uskrs pomogli bližnjima u potrebi. Tako je i ove godine više od 8000 maslinovih grančica s otoka Lošinja preko ruku malih misionara otišlo u naše župe u unutrašnjosti domovine – u Vinkovce, Susedgrad, Podgorač, Velimirovac, Slavonski Brod, Slunj, Bedekovčinu i Ogulin.

U samoj provedbi akcije pomogla je i pedagoginja naše škole Danijela Kalac Desanti, koja je dogovorila obrezivanje školskih maslina, jer to treba napraviti stručno i odgovorno, a u cijelu organizaciju također je bio uključen i župnik Robert Zubović.

Predsjednica Društva „Naša djeca“ Mali Lošinj Jadranka Hofmann organizirala je pak kreativnu radionicu za djecu te su osnovnoškolci naučili plesti križiće od palmovih listova. Djeca su križiće poklanjala na Cvjetnicu, a sve priloge darovala su za potrebe misija.

Sav novac sakupljen prodajom maslinovih grančica odlazi prvo u Misijski ured u Zagrebu, a zatim u misijske zemlje misionarima i potrebitima. (M. K.)

ZADAR

Korizmene misijske aktivnosti u Župi sv. Ante Padovanskoga na Smiljevcu

Župljani Župe sv. Ante Padovanskoga u Zadru i ove su godine odgovorili na poticaj Crkve da korizmeno vrijeme intenzivnije posvete djelima milosrđa. Učinili su to, između ostaloga, pomažući misijama. Tako su Mali misionari na Petu korizmenu nedjelju održali svoju redovitu korizmenu akciju, pripremivši štand s predmetima koje su izradili uz pomoć svojih voditeljica na radionicama na kojima se redovito okupljaju svake subote poslijepodne. Na štandu su se mogle naći krunice, ali i različiti ukrasni predmeti

prigodno izrađeni za Uskrs. Župljani su velikodušno podržali akciju Malih misionara, koji su jedan dio prihoda od prodaje odlučili namijeniti za pomoć stradalima u ratu u Ukrajini, dok je drugi dio prihoda, tradicionalno, bio namijenjen za pomoć misijama.

U župi je, nakon nekoliko godina pauze, ponovno održana i akcija prikupljanja maslinovih grančica za pomoć misijama. Tako su župljani nakon obrezivanja svojih maslina donirali grančice, koje su potom članovi misijske zajednice uz pomoć

drugih vrijednih župljana uređivali i pripremali za slanje. U akciji je prikupljeno više od pet tisuća maslinovih grančica, koje su potom poslana župama u unutrašnjosti Hrvatske, da bi njihovi župljani na Cvjetnicu svojim novčanim priložima za grančice mogli pomoći misijsko djelo Crkve.

Zahvaljujemo svima koji su na bilo koji način podržali spomenute misijske akcije, darujući svoja materijalna dobra, vrijeme, rad i žrtvu, a – u svemu tome – i svoju ljubav za bližnje u potrebi! Gospodin svima uzvratilo stostruko! (I. K.)

INDIJA
– o. Ante Gabrić

S braćom ljudima

Počele su već velike vrućine. S opustjelih rižišta i isušanih korita rijeka i kanala podiže se gorući titraj, kao tajanstvena težnja bangalske duše za Bogom, za istinom. Potiho sam šaptao: »Dođi Kraljevstvo Tvoje...«

Oko podne sam stigao u Nišikantovu kuću. Gotovo svi su bolesni. Selom haraju kolera i ospice. Katehista nije mogao doći, pa su za vrijeme mise oni sami molili. To su novi katolici, pa su molitve bile onako »po domaću«. No Isus se sigurno nije ljutio. On je gledao na njihova srca.

Kronicu smo imali navečer kod Opindra. On je bio kršten prošlog mjeseca. Mnogo je toga morao prepatiti od svojih rođaka. No junak je. Njegov primjer priveo je već nekoliko drugih mladića, koji žele stupiti u Crkvu. Njegova mala sestra Šamoli dobila je lijepu medalju, pa je za vrijeme kronice svakome pokazuje. Kod svake desetice mijenja mjesto — iz krila u krilo, kao kakva mala kokica. Na rastanku mi je dala dva velika »beguna« povrće, da imam što za večeru...

Na povratku u kapelicu svrnio sam k dućandžiji Nilkahtu. »Golem« je to dućan: tri do četiri čovjeka mogu se nekako ugurati pod slamnati krov. Prozora nema ni jednoga. I svjetlo i zrak dolaze kroz vrata. Cijeli dućan je vrijedan oko pet dolara. Pa eto, kupuj što te volja! Polica i sličnih stvari nema. Sve je prostro na jednoj poderanoj vreći: i rižu i »dal« (to je nešto kao zob), papriku, sol, dvije ili tri vrste ulja u malim kantama. Gotovo sam zaboravio: na jednom papiru bilo je nekoliko zardalih igala i nešto konca, te nekoliko malih sapuna. Nilkanto je čučao u jednom kutu. On zna čitati, no najprije mora nataknuti naočale na nos. Da li mu naočale trebaju ili ne, to i ne znam, no ne bi izgledalo lijepo, kad bi on čitao bez naočala ... Dao sam mu nekoliko knjiga, jer se i on pripravlja na krštenje.

Seoski katehista je teško bolestan. Uz katehističku službu ujedno obavlja i doktorski posao. On je glasovit »doktor«. Čak zna davati i injekcije. Veoma je požrtvovan, pa je, premda je sam slab, ipak bolesnicima dijelio lijekove. Poduprt na malog Nikolu, pregledao ih je, dao im nekakve smjese iz svoga maloga ormara, pa se onda uputio do kapelice. Voli on tu svoju kapelicu. Kako je samo čisti i kiti!

Poslije podizanja nije više mogao izdržati. Luka ga je pridržavao na rogožini. Mi smo svi za njega prikazali svetu misu. A i seljani su, i to ne samo katolici, nego i hindu i muslimani, skupili nešto milostinje po kućama, da si on kupi potrebne injekcije.

Drago mi je bilo vidjeti tu međusobnu ljubav seljana. I mala su dječica došla, da se mole za katehistu. S njima je došao i stari Okhoe. Mala Sundori je predvodila molitve, no na žalost ona mmmalllo mmmuccca. Njezin bratić Bumbul počeo se smijati. No ne za dugo. Sundori ga povuče za uho, pogleda ga tako ozbiljno, da je Bumbul od straha počeo — plakati. Nakon sunca došla je kiša!

Blagdan je svetog Josipa. Pohodio sam moga starog slijepog Josipa Rama. Želio je svetu pričest. Rukama traži moje noge, pa po bengalskom običaju uzme »prašinu sa svećeničkih nogu«. Isusu se onako od srca molio. Spomenuo je sve i svakoga u selu. Nije zaboravio ni onih koji su mu u životu učinili zlo. Njegov sin Metor pripravo je nešto pržene riže, a ja sam imao jedan komad kruha, pa smo obavili zajednički doručak. Kruh je bio slastan, pa se Ram u znak zahvalnosti tako krasno nasmijao. Osmijeh slijepog Rama bio mi je divan dar, vredniji od tisuće dolara ...

Mala je ribarska lađa išla put Bošontija, pa sam sjeo s Nogenom, Onantom i Norenom na mokre ri-

barske mreže. To je kratak put, tek koji sat do naše postaje, najprije rijekom, onda našim malim Bošontskim kanalom.

Nije lagan ribarski život. Dan i noć na ovim slabim lađicama. Tu i spavaju, i kuhaju, i rade, i odmara ju se na tim plivajućim kućicama. Ugodno je, kad je vrijeme mirno, no strašno je, kad se tropske oluje sruče nad ove goleme rijeke; kad se u tren oka nebo naoblači i munje stanu sijevati; kad se u zimskim mjesecima smrzavaju u ovim otvorenim lađicama ...

»Teško je, no treba raditi, treba se truditi. U radu je sreća i utjeha!« mirno reče najstariji, Nogen. I kao da nekamo daleko, daleko gleda, dolje niz rijeku put velikih Sunderbanskih džungla. One su drugima tajanstvene, no njemu su one i kuća i rod. Svako stablo kao da mu pjeva novu pjesmu, svako grmlje kao da ga poziva, onaj zadah džungle kao da ga opaja. On je tamo proveo djetinjstvo i mladost, tamo mu je kosa počela sijediti. Stan njegovu srcu je dolje daleko iza onih velikih rijeka.

Nisam govorio. Kao da sam se bojao poremetiti ovaj sveti mir. Ganges je tek potihom mrmorio, a ja kao da sam uz tu vječnu pjesmu čuo kucanje srca Nogenom, Onantom i Norenom.

Hvalite Gospodina svi narodi, hvalite ga svi puci... Uzdignuše, Gospodine, rijeke svoj mrmor, podigoše pjesmu svojih valova...

Iskrcao sam se na ušću velike rijeke. Oni će dolje put džungla, a ja ću preko male rijeke u Bošonti. Urođenička je lađica čekala u grmlju. Jedan mali lađar sjedio je sam samcat. Godinama je mlad, no kako mudro i ozbiljno govori o olujama, o valovima, o pogibeljima na rijeci. U ovih nekoliko godina života već je mnogo toga doživio. Žarko sunce i tropske oluje kao da su u njegovo mladenačko lice urezale brazde ozbiljnosti i muževnosti. Uza se ima jednu malu knjigu, pa kad u podnevnim sparnim satima nitko ne prelazi preko rijeke, u sjeni male lađe on sjedi i čita i uči. I još bi htio kupiti nekoliko knjiga i dalje učiti.

»No kako ću kupiti knjige, kad s ovih nekoliko centa, što dnevno zaradim, jedva si mogu i hranu kupiti! Zar ja neću ništa u životu moći učiniti?« sažalno me upita taj mladi lađar na Gangesu.

Dao sam mu dar za još jednu knjigu, pa sam mislio na tolike druge male lađare, koji bi htjeli lađicu svojega života dovesti sretno u luku sreće i radosti.

Sumrak se već spuštao na geon grmlje, kad sam se iskrcao na drugu stranu rijeke. O jedan korijen dobro sam natukao nogu. Blato je i grmlje, pa ne vidiš dobro. Sretno sam stigao kući. U tami kao da sam iz daljine vidio vaše sklopljene ruke. Uz mrmor Gangesovih valova kao da sam čuo šapat vaših molitava.

Hvala vam, hvala od svega srca!

Sveta Franciska Cabrini djevica, misionarka, majka iseljenika (15. 7. 1850. – 22. 12. 1917.)

Krajem 19. i početkom 20. stoljeća milijuni su Talijana odlazili u strani svijet, ponajviše u Americu. U Americi su Talijani nalazili posla u rudnicima, kod izgradnje željeznica i cesta, na farmama i plantažama. Uz teškoće nepoznavanja jezika i drugačijeg načina života, Talijani su napose bili izrugivani zbog katoličke vjere.

U proljeće 1889. iskrcala se u New Yorku redovnica Franciska Cabrini, koju je poslao papa Leon XIII. Ona je postala majka talijanskim iseljenicima.

Franciska je rođena 15. srpnja 1850. u Sant'Angelu, kod Lodija, u Lombardiji. Bila je trinaesto dijete zemljoposjednika Augustina Cabrinija i pobožne Stelle Oldini. Kad joj je bilo sedam godina, primila je sakrament potvrde. Taj događaj je za nju bio čas poziva da se posveti Bogu. Ona o tome svjedoči: „U trenutku mazanja svetim uljem osjetila sam nešto što nikada ne ću moći izreći. Mislila sam da više nisam na zemlji, toliko mi je srce bilo ispunjeno čistom radošću. Ne znam izreći što sam osjetila, ali znam da je to bio Duh Sveti.“

Iskreno pobožan, otac Cabrini rado je čitao naglas u svojoj obitelji časopise koji su donosili vijesti iz misija. Franciska je zavoljela misije, pa joj se rodila želja da i sama postane misionarka. Budući da to nije mogla odmah ostvariti, školovala se najprije za učiteljicu. Nakon smrti svojih roditelja 1870. kao učiteljica je najprije predavala u Vidardu dvije godine. Bila je veoma aktivna u župi. Dvoreći i pomažući bolesnike, i sama je oboljela od boginja.

Cijelo vrijeme osjećala je želju za misijama, ali u tom času nije u Italiji bilo nijedne misionarske kongregacije za žene. Zbog tjelesne slabosti i krhka zdravlja nije primljena u dva postojeća ženska reda. Od 1874. do 1880. bila je u religioznom institutu sestara od Providnosti. No zbog teškoća je taj institut bio ukinut. Sa sedam djevojaka iz ukinutog instituta Franciska je 14. studenoga 1880. u zgradi ukinuta samostana u Codognu osnovala družbu Misionarke Presvetog Srca Isusova. Iz okolnih mjesta došle su i druge djevojke u taj samostan. Tako je uskoro otvorena nova redovnička kuća najprije u Milanu, a zatim u Rimu godine 1887. Papa Leon XIII. potvrdio je pravilo sestara misionarka, a sestri Franciski rekao: „Vaša ustanova je još mlada. Ona treba sredstava. Pođite u Sjedinjene Američke Države. Ondje ćete naći pomoć, ali i golemo polje rada.“

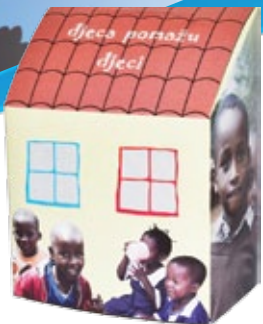
U proljeće 1889. stigla je sveta Fran-

ciska u New York. Za sirotište je dobila teren u predgrađu New Yorka. Godine 1892. otvorila je bolnicu u New Yorku. Osnovala je svoje ustanove (bolnice, sirotišta, škole, samostane) u Chicagu, Denveru, Seattleu, New Orleansu i Los Angelesu. Nastavila je djelovati i u Srednjoj Americi (u Nikaragvi i Panami) te u Južnoj Americi (u Čileu). Primila je državljanstvo SAD-a samo da bi više pomogla svojim sunarodnjacima Talijanima. Mama Cabrini, kako su ju zvali, bila je čudo dobrote i karitativne djelatnosti. Slala je svoje sestre na plantaže riže i pamuka Juga te u rudnike Sjevera. Govorila bi: „Radimo, radimo! Imat ćemo cijelu vječnost dosta vremena da se odmorimo!“ Misionarke su se napose brinule za siromahe. U rudokopima Colorada misionarke bi silazile i u rudarske jame talijanskih rudara. Sestre misionarke dobile su dopuštenje za posjet zatvorenicima, pa su čak tješile osuđenike na smrt u zloglasnu zatvoru Sing-Sing u New Yorku. Zatvorenici su u Chicagu kupili konja i kola za sestre koje su im dolazile u posjet izdaleka.

Za druge audijencije kod pape Leona XIII. sveta Franciska rekla je odakle joj snaga u bolesti: „Ja radim za Krista, a on se brine da ne padnem pod svojim bremenom.“

U dobi od 67 godina završila je svoj bolesnički život, 22. prosinca 1917., u Chicagu. U svojem životu je sveta Franciska ustanovila šezdeset i sedam redovničkih kuća, u kojima je bilo više od 1500 redovnica. Sestre njezine družbe brinule su se za više od 5000 siročadi i više od 100 000 bolesnika.

Papa Pio XI. je 13. studenoga 1938. sestru Francisku Cabrini proglasio blaženom, a Pio XII. 7. srpnja 1946. svetom. Tijelo svete nalazi se u New Yorku, jedna ruka u Chicagu, glava u Rimu, a srce u prvome njezinom samostanu u Cordognu. U Italiji i Americi poznata je kao „majka iseljenika“ te ju je papa Pio XII. 1950. proglasio zaštitnicom iseljenika.

ZA MISIJE I MISIONARE

Svećenik Vrhbosanske nadbiskupije 6.000 eur * Vlč. Vinko Radić 1.000 eur * Zrinka

Drmić 50 KM * Siniša Skočibušić 50 KM * N. N. 300 KM * Jasmina Njuhović 100 eur * Pizzeria „Don Andjelo“ 100 KM * Milka Morić 100 KM * B. i M. 100 KM * Anto (Franjo) Jurić 30 KM * Petra Šunjić 100 KM * Verica Mišano-
vić 400 KM * Župa Presvetog Trojstva, Krapinske Toplice 150 kn + 100 kn + 250 kn * Sestre Benediktinke, Rab 100 kn * Fra Jakov Teklić 100 kn * Luka Nikić 100 eur * Stjepan Šćulac 200 kn * Mara Možnik 300 kn * Sanela Kučar 100 kn * Mladen Čizmešija 200 kn * Davor Cindrić 1150 kn * Veronika Valičević 50 kn * Robert Volarić 100 kn * Željka Tukić 300 kn * Aleksandar Đura 1000 kn * Ante Matković 50 kn * Mladenka Lovrović 100 kn * Darinka Gatara 65 kn * Karolina Poljanek 1000 kn * Stjepan Vuzem 200 kn * Gordana Radošević 50 kn * Sestre Benediktinke, Trogir 500 kn * Msgr Ante Ivas 5000 kn * Mirjana i Vjeran Ivošević 15 eur * Vanja Jurić 100 eur * Ivana Josipović 100 kn * Gordana Jurković 200 kn * Ljubica Jokić i Darinka Micanović 50 eur * Dragutin Matić 4.000 kn * Josip Jungabel 500 kn * Marija Križek 100 kn * Milena Zaninović 50 kn * Kata Zubak 50 kn * Midhad Huskić 50 kn * Nataša Dujella 200 kn * Vjekoslav Kapš 200 kn * Siniša Horvat 1000 kn * Ljiljana Benčak 200 kn * OŠ Ražanac, Ražanac 971,40 kn * Dubravka Trgovac 50 kn * Branka Maslač 200 kn * Katica Kralj 70 kn * Nikolina Štimac Puž 50 kn * Ceranka Trgovački Obrt, Cerna 100 kn + 100 kn * Ordinacija Opće Medicine Ana Ikić, Zadar 500 kn * Tekstil Mini d.o.o., Zagreb 300 kn * Dentalni laboratorij dr. Ivana Bjelić, Odra 100 kn * Bosmattom d.o.o., Dugopolje 2000 kn * Medicinsko-Biokemijski Laboratorij Viktorija Bevanda, Dugo Selo 500 kn * Ruža Šantek 1000 kn * Mirjana Miletić 1500 kn * Marija Selak 800 kn * Hrvoje Beljan 1000 kn * Krešimir Klepić 1000 kn

ZA GLADNE, BOLESNE, GUBAVE I NAJPOTREBITIJE:

Ljilja Grbešić 100 KM * Eleonora Rašić 50 KM * Veronika Radić 500 kn * Matko Bupić 700 kn * Mirna Lovrić 250 kn * Miho Bošković 100 kn * Iva Vukas 30 kn * Kožul d.o.o., Viškovo 1000 kn * Marica Vrtarić 50 kn * Branko Dragojević 350 kn * Tomislav Skroza 200 kn * Zoja Zubčić 100 kn * Ivanka Kosić 500 kn * Sandra Španić 200 kn * Gordana Radošević 50 kn * Ivan Ivaković 500 kn * Pero Petanjak 100 kn * Gordana Jurković 200 kn * Davorka Šimanović 200 kn * Zrinka Pulić 500 kn * Josip Kordić

100 kn * Željka Vodopija 200 kn * Dubravko Tandarić 170 kn * Nebojša Gunjević 300 kn * Antal i Kornelija Balog 24 kn * Melita Ligorio 100 kn

SV. DJETINJSTVO – ZA DJECU U MISIJAMA – MISIJSKE KUTIJE:

Božica Pratnemer 50 kn * Igor Končurat 100 kn * Marija Galić 50 kn * Marija Nikolić 70 kn * Marija Cerčić 500 kn * Dragica Čiča 750 kn

DJELO SV. PETRA – ZA ŠKOLOVANJE SVEĆENIKA U MISIJAMA:

Ivana Čilić 20 KM * Jozo Hrkač 50 KM * N.N. 1000 kn * Janko Krznarević 1000 kn

ZA GLADNU I BOLESNU DJECU:

Draženko i Ruzica Žuljević 50 KM * Ljuba Matošević 50 KM * Manda Marjanović 50 KM * Borislava Kamšigovska-Šarić 5 KM * Ivan Šarić 10 KM * Magdalena Dodik 100 eur * Irena Šimić 30 KM * Nikola Slišković 100 KM * Nada Rupčić 50 KM * T. K. 30 KM * Ivan, Ante i Marin Čavar 80 KM * Branka Budin 500 kn * N.N. 20400 kn * Marinko Hudolin 200 kn * Vesna Hećimović 150 kn * Katica Sučić 100 kn

ZA ŠKOLOVANJE DJECE U MISIJAMA:

Anđa Mihaljević 100 KM * Ivana Doko 25 KM * N.N. 950 kn * Dario Maradin 100 kn * Magda Vlahović 70 kn * Jasminka Jug 50 kn * Tomislav Škroza 200 kn * J. Zrno 30 kn * Josip Župan 50 kn * Antonieta Težak 50 kn * N.N. 500 kn * Anica Keškić 150,87 kn * Danica Humek 20 kn * Mihael Popinjač 100 kn * Stevo Horvat 100 kn

ZA BUNARE U MISIJSKIM ZEMLJAMA:

Jasna Karačić 100 KM * Jela Šimičević 100 KM * Goran Ivanišević 500 kn * Andrija Koščak 100 kn * OŠ Sesvete, Sesvete 7095 kn * Jadranka Baučić 169 kn * Tomislav Skroza 200 kn * Dragutin Ištuk 200 kn * Pero Petanjak 50 kn * Stipo Ilišinović 400 kn

ZA AKCIJU PROTIV KORONAVIRUSA U MISIJAMA:

Mara Perić 70 kn

ZA MISIJE I GLADNE U DR KONGU:

Marija Krešić 50 KM * Marusja Jurista 50 eur * Vesna Mohorovičić 40 kn * Dario Časar 150 kn * Božo Lončar 50 kn * Stipe Čizmić 50 kn * Srećko Botrić 150 kn * Ivica Grubeša 100 kn * Marija Vuković 100 kn * Stane Radulović 50 kn * Mladen Crneković 100 kn * Marija Daniela Krnić 1000 kn * D. Delić 240 kn * Specijalistička ginekološka ordinacija dr. Biljana Tabak 100 kn *

ZA MISIJE I GLADNE U TANZANIJU:

Siniša Skočibušić 50 KM * Đuka Malacko 20 eur * Marusja Jurista 50 eur * Jelkica Štironja 100 kn * Ivica Grubeša

10 kn * Tomislav Perić 200 kn * Robert Skejić 150 kn * Mara Možnik 300 kn * Marija Zečić 50 kn * Snježana Mikec 100 kn * Anja Zoričić 100 kn * Jerko i Jelena Kristić 1110 eur * Ksenija Pivac 485 kn * Veronika Škegro 50 kn

ZA MISIJE I GLADNE U BENINU:

Dubravka Pavišić 50 kn * Marija Horvat 50 kn * Marusja Jurista 100 eur * Kristina Jurković 200 kn * Ivan Martić 800 kn * Apriori d.o.o. 750 kn * Iva Miličević 200 kn * Ana Mrgan 100 kn * Slavica Bilandžić 100 kn * Prof. Antun Milinković 100 eur * Ivan Grubišić 200 eur * Zdenka Sabljčić 750 kn

ZA MISIJE I GLADNE U RUANDI:

Ivan Prskalo 20 KM * T. K. 30 KM * Jurica Benzon 750 kn * Srećko Botrić 150 kn * Katarina Vajdoher 100 kn * Slavko Vranković 4150 kn * Marija Bartošek 300 kn

ZA MISIJE I GLADNE U ZAMBIJI:

Marta i Sara Perić 30 KM * Marija Bartošek 300 kn

ZA MISIJE I GLADNE U GANI:

Siniša Skočibušić 50 KM * Marica Marković 16544 kn

ZA MISIJE I GLADNE NA HAITIJU:

Siniša Skočibušić 50 KM * Božo Lovrić 10 KM * Nikolina Petrović 5 KM * N. N. svećenik Vrhbosanske nadbiskupije 500 KM * Đurđica Benčić 200 kn * Zvonimir Vuković 300 kn * OŠ Sesvete, Sesvete 7000 kn

ZA MISIJE I GLADNE U UGANDI:

T. K. 30 KM * Ivan Ivaković 500 kn * Maja Marija Prelec 50 kn * Jelena Kvešić 100 eur

ZA MISIJE I GLADNE U EKVADORU:

Lucija Čurić 100 kn

ZA MISIJE I GLADNE U KAMERUNU:

Franjo Trojnar 100 kn * Agneza Kovačić 300 kn

ZA MISIJE I GLADNE U BOLIVIJU:

Sestre milosrdnice, Sarajevo 300 KM * Ivana Juroš 30 KM * Siniša Skočibušić 50 KM * N. N., Žepče 50 KM * Milijana Glavinić 100 KM * Zorka Ivandić 150 KM * Lidija Malbašić 20 KM * Marija Budimir 20 KM * Maja Ružić 50 KM

ZA MISIJE I GLADNE NA MADAGASKARU:

Jelkica Štironja 100 kn

ZA MISIJE I GLADNE U NIGERIJU:

Ivica Filipović 600 kn

ZA MISIJE I GLADNE U BURUNDIJU:

Nada Hrga 300 kn

ZA MISIJE I GLADNE U ETIOPIJI:

Tomislav Sanić 1000 kn * Verica Botić 50 kn * Oliver Martinjaš 1000 kn * Snježana Krajina 300 kn * Ivo Milić 500 kn * Lucija Vujica 200 kn * Ivana

Granić 200 kn * Ančica Gelo 1000 kn * Ivana Galić 100 kn * Tanja Bego 200 kn * Ruža Blažević 200 kn * Župa sv. Leopolda Bogdana Mandića, Požega 5000 kn * Jasenska d.o.o., Opuzen 20000 kn * Maja Jurišić 20 eur * Branko Minarski 200 eur * Marica Motik 400 kn * Mirjana Russo 100 kn * Ana Marjanović 100 kn * Danijela Roguljić 100 kn * Ana Jakovljević 50 eur * Iva Rukavina 50 kn * Nikola Bakula 50 eur

ZA MISIJE I GLADNE NA SALOMONSKIM OTOCIMA:

Sestre milosrdnice, Sarajevo 300 KM

ZA SVETE MISE U MISIJAMA:

Župa sv. Anselma, Nin 17870 kn * Martina Galić 2000 kn * Ankica Raf 2000 kn + 2000 kn * Lada Grubišić 2000 kn

ZA AKCIJU MIVA - MISIJSKA VOZILA:

T. K. 10 KM * Marija Cikojević Klasić 100 kn * Gordana Jurković 350 kn * Anka Dužnović 50 kn * Luca Radman 20 kn * Stjepan Radošević 100 kn * Mirjana Fitz 50 kn

AKCIJA "VODA ZA ŽIVOT":

Zdenko Dujmić 50 kn * Ante Maloča 50 kn * Josipa Glibota 500 kn * Župa sv. Leopolda Bogdana Mandića, Požega 2000 kn * Dragan Matijević 200 kn * Petar Ikić 800 kn * N.N. 7000 kn * Dragan Zrnić 2000 kn * Ana Katkić 150 kn * Tomislav Skroza 400 kn * Župa sv. Jakoba starijeg - Misijska zajednica Sv. Mala Terezija, Prelog 6040 kn * Gordana Jurković 200 kn * Manda Dragičević 15084,35 knn

ZA MASLINOVE GRANČICE:

Katedrala Srca Isusova, Sarajevo 360 KM * Župa Presvetog Trojstva, Novi Travnik 800 KM * Župa Sv. Ante Padovanskog, Bugojno 700 KM * Župa Srca Marijina, Skopaljska Gračanica 280 KM * Župa Uznesenja BDM, Suho Polje, Kupres 275 KM * Župa Sedam žalosti BDM i sv. Križa, Kotoriba 2655 kn * Župa sv. Jelene, Čakovec 2500 kn * Župa sv. Euzebija i Polionija, Vinkovci 2440 kn * Župa Rođenja BDM, Drnje 500 kn * Župa Rođenja sv. Ivana Krstitelja, Osijek 500 kn * Župa Majke Božje Fatimske, Orehovica 1000 kn * Župa sv. Jako-

ba starijeg, Prelog 2500 kn * Župa sv. Marka, Peteranec 500 kn * Župa sv. Katarine, Hlebine 700 kn * Župa sv. Petra i Pavla apostola, Bednja 500 kn * Župa Uznesenja BDM, Bednja 500 kn * Župa sv. Leopolda Bogdana Mandića, Koprivnica 1700 kn * Župa sv. Dominika Savija, Slavonski Brod 2500 kn * Župa Gospe Fatimske, Našice 1163,50 kn * Župa Krista Kralja, Rešetari 815 kn * Župa Bezgrešnog začeca BDM, Nova Gradiška 2100 kn * Župa Rođenja BDM, Kutjevo 2545 kn * Župa sv. Ivana Krstitelja, Koprivnički Ivanec 500 kn * Župa sv. Vida mučenika, Varaždin 9270 kn * Župa sv. Franje Ksaverskog, Kloštar Podravski 400 kn * Župa sv. Ivana Krstitelja, Koprivnički Ivanec 500 kn * Župa Svetog Duha, Slavonski Brod 3000 kn * Župa Gospe Snježne, Trnovec Bartolovečki 750 kn

ZA POŠTANSKE MARKICE I TELEFONSKE KARTICE:

Sestre Presvetog Srca Isusova, Rijeka * Ivica Jurić, Zageb

MISIJSKA KRIŽALJKA – SVIBANJ 2022.

Radosna vijest	Posvećen	Nužna tekućina	Kumir	Bizmut	Kotari	Njezin		Prvo slovo	Satar	Tamo	Velikih očiju	Vesela	Naš blaženik
Gospin mjesec							Pisci Stožerna krepost						
Onaj koji predvodi							Dio odjeće Država u Americi						
Muško ime				Ana odmijla Riječni otok						Riječni otok U (lat.)			
Svećenikova odjeća						Duboki muški glas Vrsta tekućine							
				Krasan					Dušik Zamjenica		Samaritj Zdrijebe		
				Austrija		Predvodnik ovaca Prijedlog				Zamjenica RČ			
					Dio tijela Uran			Metraž (tur.) 25. slovo					
				Spasovo									29. slovo abecede

Rješenja iz prošlog broja: SRETAN USKRS, VELIKI PETAK, KATA KARADŽA

„Svijetu su potrebna srca koja su sposobna živjeti svoj poziv kao istinitu priču o ljubavi koja ih tjera da odlaze na rubove svijeta i postaju glasnici i oruđe suosjećanja. Misionarski poziv je priča o ljubavi koja nas tjera da idemo na periferije. To nije priča o uspjehu, nego priča o ljubavi i vjernosti onih koji su napustili zemlju i obitelj da bi evanđelje bez odgađanja i bez straha doseglo kutke naroda gdje su toliki željni blagoslova.“

(Papa Franjo)

Za Papinska misijska djela (PMD), ustanovu Katoličke crkve koja materijalno i duhovno pomaže potrebitima u misijskim krajevima svijeta, 2022. godina je osobito važna. U toj godini Crkva slavi četiri velike obljetnice PMD-a:

- 400 godina od ustanovljenja Kongregacije za evangelizaciju naroda.
- 200 godina od utemeljenja Djela za širenje vjere.
- 150 godina od rođenja bl. Pavla Manne, utemeljitelja četvrtoga papinskog misijskog djela – Misijske zajednice.
- 100 godina od proglašenja tri važna djela papinskim. Time što ih je papa uzdigao na papinsku razinu, znači da iza njih stoji svojim autoritetom te je obvezao cijelu Crkvu za podršku tim djelima.

U Lyonu će u svibnju ove godine biti beatifikacija službenice Božje Pauline Jaricot, utemeljiteljice prvoga misionarskog djela, Djela za širenje vjere. Papinska misijska djela sačinjavaju jednu ustanovu, koja ima četiri različita ogranka nastala u 19. i 20. stoljeću.

Utemeljitelji ogranaka PMD-a su:

- Djelo za širenje vjere osnovala je 1822. godine djevojka Pauline-Marie Jaricot (1799. – 1862.).
- Djelo sv. djetinjstva osnovao je 1843. godine biskup Charles Auguste Marie de Forbin-Janson (1785. – 1844.).
- Djelo sv. Petra apostola osnovala je 1889. godine Jeanne Bigard (1859. – 1934.), zajedno sa svojom majkom Stephanie.
- Misijsku zajednicu 1916. godine osnovao je misionar bl. Paolo Manna (1872. – 1952.).

Glavni uredi PMD-a više desetljeća nalaze se u Rimu, pri Kongregaciji za evangelizaciju naroda, a vode ih četiri glavna tajnika, na čelu s predsjednikom Papinskih misijskih djela.

BUDIMO MISIONARI BOŽJE LJUBAVI U OVOME TRPEĆEM SVIJETU!